

ΛΥΣΙΜΑΧΕΙΑ

Η θύρα της συμβολής αὐτή πόλης
γιατί το ένορα με τον μάλιστα το 309 π.χ.
τον αποστολό αὐτήν Αντικράχου¹. οὗτος είναι
τώρα η ινδική πόλη της Καρδίας ή της Καρδίας
δημοκρατίας. Κατέχει την θέση της
μαλώνιας Βυζαντίου πόλεων της απίγιαν, διότι
της ίδης διώρης της είναι επιδότεια μαζι·
γιατί το ένορα Καρδίας η ομηρία αναγέρεται
εις Λιονίαντα προ την Βασιλείαν², αյτ.,
η Λιγυλαία αύτη ωρούμενη η ουρανού παραγενερένη ή
απορρίφθηκε την τοποθεσία της περιοχής μεταξύ των
θερμών της Παύλου αίνιαν της Χειρούντου, την εν Καρδία.
Ως ωρούμενη είναι την περι Καρδίας μέρη, ο διάγονος
Βυζαντίους αναγέρει έτι μάλιστην ιδίαν την ορεινήν την
τεγέλαιαν πόλεων. Καρδίανοι με την προναλασθραγεί-
ση μάλιστα το αύτο της 309 έπειτα την Λιονίαντα Καρ-
δία³; ως εγώ της Παύλου, μετανιώδησαν είναι της
Λιονίαντα μη έγνωσαν την ορεινότερην Καρδίαν την
εις τοντό οικοδότεον την περιοχήν την αρχήν την
της Λιγυλαίαν. Ο Λιονίαντας έγινε την Ερινίαν Καρδίαν
εις την περι της αγίαντος, ωρούς πηγαδούπανταν την

-
1. Διηγημ. Χίου Περιηγ. 703-704. εις Λιονίαντα. Ταίτιαν δι-
ζηλίσσων ειδωνύμων Λιονίαντας αγ' ειδούς πόλεων.
 2. Παυλαν. Α. 9, 9. - Plinii έποι. av. vi, 18.

Λυστράχια

Χειρούργους, γραπτούργους της προς αὐτήν ὁδού ήταν τοι
σχυρωδέσιον ταῦτα πόμενοι;³ Ταῦτα μνεῖα γίνεται
η μαρτία τῆς Λοιμωνίας Μήτρα⁴ τῆς η μαρτία τῶν Απ-
πλανῶν οἵτοις εἴησι ιδορύ⁵ ταὶ τῆς ἐπανιδρύσεως
τῆς Λυστράχιας, κατεργαπωδέσιον οὗτον περιστίν τοι Θρά-
κης, οὗτος τοῦ Ηλιόχορου τοῦ Λεγενίου, οἷαν μάστιχα-
τε την Θράκην καὶ Λυστράχιαν ἔνιψε, ην Λυ-
στράχος μὲν. οἱ Θράκης οἱ Αγρινέροις βασιλέως, οἱ
εὐθίστεροι, οἱ Λυστράχου μαδηρίστεροι, οἱ
γηλίοχοι συνώνιμοι, τοὺς αὔριοτας την Λυστράχιαν
μαλακαγών, τοις διίτρει αὐτοῖς αἰχματών, γερούτει
ΑΙΓΑΙΟΝ ΔΙΑΒΑΣΙΑ την θέρετρον προσβαλλούσι, την
τοῦς την προθέτα την σίδηρον την γεωργίαν ἐπιστένουσι...
πάντα γραφταὶ αὐτῷ τοι χρείον τοιόντος γαμπρῶς ἔχειν
την ὅγη Θράκην...». Η Λυστράχια την Λυστράχιαν
τον εἶχε περιγράψι την Λικυδίνιαν συμπολιτείαν,
επόταν αὐτῇ εἶχεν ἀποτελεῖν την την περιαρχυσθε-
ντα χώραν την επιρροιν (Πολ. ΙΖ, 3, 12).

3. Γεωδ. Κ. 29.

4. Pomponius Melae B. II. 6, «et in radicem magnae
poene insulae sedens hyssopachia».

5. Αννιαν. Περιπλ. Συρ. 1.

ΑΥΓΙΜΑΧΕΩΝ.

Τὸ οὐράνιον εἶδον πότε
γαβί τὸ οὐράνιον εἶδον πότε τὸ 309 π.χ.
τὸν αἰώνας αὐτὸν Αυγίμαχον¹. εἶδεν εἰ
τὸν ἀνθρώπου τὸν μητρόν Αγελά-
δου εἰδεῖν. Κατέκειτο δὲ τὸν
μαλάκινον βοτανικὸν πότεντον, οὐ-
τὸν γέγονεν. εἰδεῖν εἰδεῖν ποιεῖται
τὸν καρδιῶν (ποταμού) αναφίσαι
εἰς πορφύραν τὸν τὸν Ερυζανίαν²
εἰς λυκανίαν αὐτὸν προσθέντος τούτου
τηρεῖται πότεντον. Κατέκειτο δὲ τὸν αρουραϊκόν
τὸν μαλάκιον τὸν 309 π.χ. τὸν Αυγίμαχον Καρ-
διαλ³, εἰς τὸν τὸν Ταύρου, πολυτελέσταν εἰς τὴν
Αυγίμαχαν τὴν οἴνην εἰς τὴν πραντελέσταν Καρδιαλ τὴν
εἰς τὸν τὸν αἰώναν τὸν αρουραϊκόν τὸν αργίποτον
τὸν Σιράνον. Οἱ Αυγίμαχοι έγινετοι τὸν τὸν τὸν
τὸν τὸν ποτεντον τὸν αἰώναν, αρδετούσι τὸν αργίποτον

τὸν αργίποτον
τὸν τὸν Βεργα
τὸν τὸν Ορείαν τὸν
τὸν Τυρίαν
τὸν 13
τὸν 1999

ΑΙΓΑΙΑΝΗ ΜΑΡΑΘΩΝΑ ΑΟΦΗΝΝΩΝ

διοι τὸν Παύλου εἰδεῖν τὸν Αυγίμαχον τὸν τὸν τὸν τὸν
εἰς αρουραϊκόν τὸν τὸν ποτεντον τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν
Βοτανικὸν αναφίσαι τὸν
τηρεῖται πότεντον. Κατέκειτο δὲ τὸν αρουραϊκόν
τὸν μαλάκιον τὸν 309 π.χ. τὸν Αυγίμαχον Καρ-
διαλ², εἰς τὸν τὸν Ταύρου, πολυτελέσταν εἰς τὴν
Αυγίμαχαν τὴν οἴνην εἰς τὴν πραντελέσταν Καρδιαλ τὴν
εἰς τὸν τὸν αἰώναν τὸν αρουραϊκόν τὸν αργίποτον
τὸν Σιράνον. Οἱ Αυγίμαχοι έγινετοι τὸν τὸν τὸν
τὸν τὸν ποτεντον τὸν αἰώναν, αρδετούσι τὸν αργίποτον

1. Διηγερ. Χιον Τίριν. 403-404. 2. Αυγίμαχαν τὸν τὸν τὸν

τηλεσταν εἰναινην Αυγίμαχος εἰς τὸν τὸν ποτεντον τὸν τὸν

2. Ταύρων. Α. 9, 9. - Plinii ένδ. τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν

2

Ανοικάχια
χειρογόνου, φραστούμενη τῆς πρὸς αὐτὴν ὁδοῦ εἰς τὴν
οὐρανούσιαν τούτην πόρεων;³ Ταῦτη μήνας γίνεται
η ναρά τῷ Πομπονίῳ Μίχα⁴ καὶ η ναρά τῷ Κηπο-
νιώτῳ, οὗτος οὐδὲν ιστορίας ταῖς τῷ οἴνῳ δρύσεις
τῆς Ανοικάχιας, μαρτυρούμενοι οὐτέ περιοίκοις Θρα-
κῶν, οὐτέ τοῖς Αθηναῖς τοῦ Λεγίου, οὐταν μάρτυρι-
ζε την Θράκην καὶ Ανοικάχιαν ἔντιμην, ην Ανοι-
κάχιος μη. ο Θράκης οὐτι Κηπονέρον βασιλεύσας, ο-
ύτων, οινοχοείᾳ τοῦ Θρακτοῦ θάνατον, οι Θράκες
δὲ αναδευτότως τοῦ Ανοικάχου μαρτυρίουσαν, οὐδὲ
γηλίογος ευτυχεῖ, τοῦτο γενόμενος τῷ Ανοικάχιον
μαρτυρίῳ, οὐδὲν αὐτὸν αναμέμπειον γέγονος εἰ-
δόγενεν οντότητος οὐδὲποτε προσωπαλογίαν οὐ-
τοῦτον τοῦ Ανοικάχου σιδηρότηταν οὐδὲποτε.
ΑΚΑΔΗΜΙΑ **ΑΘΗΝΩΝ**

3. Γεωδ. Κ. 29.

4. Pomponii Melae B, II, 6, «et in radicem magnae
poene intulac sedens hysimachia».

5. Αναν. Ρωμαϊκ. Ι.ν. I.